

mokkal emelkedik, anélkül, hogy a közbeeső területekre nézve a táblázat adatokat tartalmazna.

A bíróság ezt a kifogást alaptalannak találta, mert hiszen a táblázat, amely 8 holdtól 40.000 holdig terjedő ingatlanok jövedelmét és vagyonértékét tünteti fel, nem emelkedhet holdankint a becsléssel, és a táblázat helyes alkalmazása csak oly módon lehetséges, hogy az abban feltehető két határ közé eső termértékü ingatlan jövedelme és vagyonértéke arányszámítás útján állapittatik meg.

Fel kellett azonban oldani a panasszal megtámadott határozatot még azért is, mert a táblázat alkalmazásánál a pénzügyi hatóság nem volt figyelemmel arra a körülményre, hogy adózó félnek birtokán különböző művelési ágak vannak, a táblázat pedig csakis a szántóföld jövedelmét és vagyonértékét becsüli meg. Az egyéb művelési ágakat pedig az 1924. évi 7500. P. M. számú rendelet 6. §-ának e—h) pontjaiban foglalt rendelkezések értelmében külön kell megbecsülni.

Az apával közös háztartásban élő és egy közkereseti társaságban lévő fiu jövedelemrészesedése csak akkor számítható az apa jövedelméhez, ha igazolva van, hogy a fiu egész jövedelemrészesedését a közös háztartás céljára bocsátja. (Közig. Bíróság 673/1926. sz.)

Ném vitás az, hogy a panaszos és Rezső fia egyenlő arányban tulajdonosai a „Sch. és P.” bejegyzett közkereseti társasági cég alatt folytatott nagykereskedésnek és annak jövedelme a társaság két tagját fele-fele részben illeti, továbbá az, hogy a társaságnak 1923. évi jövedelme a társulati adó alapiául 5688 aranykoronában állapítottatott meg.

A bíróság figyelemmel arra, hogy a nagykereskedés folytatására közkereseti társaságba lépő kereskedőknek üzleti célja nemcsak a tagok életfenntartására szükséges nyereség elérése, hanem a tagok vagyonszerzése is, figyelemmel továbbá az 1875. évi XXXVII. t.-c. 85. §-ának azon rendelkezésére, hogy a társaság nyeresége minden üzleti év végén a tagok között felosztatik, az évközben vagy évvárulat után ki nem vett jövedelemrészesedés az egyes tagok vagyoniilletőségéhez hozzáíratik, pusztán azon tény alapján, hogy a társaság tagjai, — apa és fia, — közös háztartásban élnek, nem látja vélelmezhetőnek azt, hogy a fiu egész jövedelmét az apa rendelkezésére bocsátja az ő eltartása fejében.

Ennélfogva a közkereseti társaság tagjainak jövedelemadója a 7500/1924. sz. P. M. rendelet 8. §-a értelmében azon esetben is, ha a társaság tagjai, — apa és fia, — egy háztartásban élnek, külön-külön jövedelemrészesedésük alapján állapítandó meg, kivéve azt az esetet, ha igazolva van, hogy a fiu egész jövedelemrészesedését az apa rendelkezésére bocsátja a közös háztartás céljára.

Minthogy a jelen esetben ez a rendelkezéshozzásítás igazolva nincsen, az adófelszámolási bizottság jogosan határozott úgy, hogy a panaszló fiának jövedelme és vagyona nem számítható az ő adóalapjához, hanem a fiu önállóan vonandó adó alá.